



HEDMARKEN TINGRETT

KJENNELSE

Avsagt: 28.01.2021
Sak nr.: 21-010192TVI-HEDM
Dommer: Dommerfullmektig Charlotte K. Hauge
Saken gjelder: Påkobling av strøm



mot

Elvia AS

Advokat Mari Reitzel Bjerke
v/advokatfullmektig Liv Heidi Pauline
Elisabeth Sommerfelt Helle

KJENNELSE

har begjært midlertidig forføyning overfor Elvia AS med følgende påstand:

1. Elvia AS pålegges straks å levere strøm til eiendommen , uten kostnad for saksøker.
2. Elvia AS dømmes til å betale erstatning oppad begrenset til kr 900 000 som kompensasjon for manglende strøm fra 18. juni 2019 frem til strøm leveres.
3. tilkjennes saksomkostninger, herunder rettens gebyr.

Begjæringen ble inngitt til Glåmdal tingrett.

I begjæringen er anført at saksøkte ikke har adgang til å stanse strømtilførselen til en kunde fordi kunden ikke vil installere AMS-måler. En slik adgang fremkommer ikke av nettleieavtalen. Det vises også til Kristiansand tingretts kjennelse av 17.09.2018. Strøm er et nødvendighetsgode som underlagt monopolvirksomhet og Elvia AS har leveringsplikt jf. energiloven § 3-3. Dette gjelder selv om det oppstår uenighet om leveringsvilkårene. Elvia AS kan ikke skru av strømmen uten en kjennelse fra retten.

Det er videre anført at det foreligger sikringsgrunn på bakgrunn av at det er nødvendig å få en midlertidig ordning i et omtvistet rettsforhold for å avverge en vesentlig skade eller ulempe, jf. tvisteloven § 34 første ledd bokstav b. Vinteren 2021 har vært betydelig kaldere enn 2020 og vannrør fryser. Innendørs har saksøkeren nå hatt en innetemperatur ned til 10 grader. Saksøkeren bor i rekkehus og borettslaget har varslet at saksøkerens strømmangler medfører at deler av borettslaget mister vannet på grunn av frosne rør. Videre er borettslaget bekymret for fuktproblemer som går ut over felles bygningsmasse. Det er derfor nødvendig raskt å sette på strømmen for å avverge vesentlige skader og ulemper. Den skade eller ulempe som saksøkte blir påført ved en slik forføyning i form av påbud om å skru på strømmen, står ikke i åpenbart misforhold til den interesse saksøkeren har i at forføyningen blir besluttet, jf. tvisteloven § 34-1 annet ledd.

Glåmdal tingrett berammet muntlig rettsmøte 12. februar 2021. Begjæringen ble samtidig oversendt Elvia AS, som i prosesskriv av 22. januar 2021 gjorde gjeldende at saken måtte overføres til Hedmarken tingrett. Det ble ikke fremsatt merknader til begjæringens innhold for øvrig. Ved beslutning av 22. januar 2021 ble saken henvist til Hedmarken tingrett som korrekt verneting, jf. tvisteloven § 32-4, jf. § 4-4.

Hedmarken tingrett har funnet at det er grunnlag for å avsi kjennelse uten at saksøkte gis anledning til å uttale seg, all den tid det foreligger fare ved opphold, jf. nedenfor. Det er dermed ikke kalt inn til muntlig rettsmøte i Hedmarken tingrett eller gitt frist for bemerkninger.

Rettens vurdering

For at en begjæring om midlertidig forføyning skal kunne tas til følge, må saksøkeren normalt sannsynliggjøre så vel krav som sikringsgrunn, jf. tvisteloven § 34-2.

Retten anser det tilstrekkelig sannsynliggjort at det er nødvendig å få en midlertidig ordning i et omtvistet rettsforhold for å avverge en vesentlig skade eller ulempe, slik at det foreligger sikringsgrunn etter tvisteloven § 34-1 bokstav b. Det vises her til saksøkers opplysninger om at hun for så vidt har vært uten strøm i en lengre periode, men at det nå er svært kaldt og at hun har problemer både med å holde varmen i huset sitt og med at felles vannrør i borettslaget fryser. Dette skaper store utfordringer for henne; blant annet ved at borettslaget er bekymret for fuktproblemer som går ut over felles bygningsmasse. Det er dermed behov for at strømmen umiddelbart settes på, for å unngå betydelige ulemper for henne og for å unngå skader på borettslagets eiendom.

Videre finner retten at det foreligger fare ved opphold, jf. tvisteloven § 32-7. Dermed treffes avgjørelse i saken uten at partene har vært innkalt til muntlig forhandling, jf. tvisteloven § 32-7 annet ledd, jf. første ledd. Av samme grunn har saksøkte heller ikke fått anledning til å uttale seg før beslutning ble fattet. Om vurderingen viser retten til kommentarutgave til tvisteloven (Schei m.fl., Tvisteloven. Lovkommentar, § 32-7, Juridika (hentet 28. januar 2021)), hvor det tas utgangspunkt i at retten skal foreta vurderingen av om det er fare ved opphold når begjæringen mottas. Det pekes imidlertid på et overordnet hensyn om at begjæring om midlertidig sikring avgjøres så hurtig som mulig, og at faren ved opphold kan bli større etter hvert som saksbehandlingen trekker ut. Annet ledd gjelder etter ordlyden – i motsetning til tredje ledd om avgjørelse «straks» – grunnlaget for å treffe avgjørelse uten muntlig forhandling, og ikke tidspunktet for avgjørelsen. Det må antas å ligge innenfor rammen av rettens kompetanse å avsi kjennelse i medhold av § 32-7 annet ledd også der begjæringen er forelagt for saksøkte. Hensynet til saksøkte er ivaretatt ved adgangen til å kreve etterfølgende muntlig forhandling etter § 32-8.

Som følge av at det foreligger fare ved opphold er det ikke ubetinget behov for å sannsynliggjøre hovedkravet, jf. tvisteloven § 34-2 annet ledd. Bestemmelsen fastsetter at midlertidig forføyning «*kan*» besluttes selv om kravet ikke er sannsynliggjort. Etter sin ordlyd er vilkåret om «*fare ved opphold*» identisk som i § 32-7 annet ledd, men retten ser hen til at det her er tale om en kvalifisert grad av fare ved opphold, jf. Falkanger m.fl. (2008) s. 1172. Sett hen til de betydelige konsekvensene mangel av strøm har for den private parten når det nå er svært kaldt ute, finner retten at det er grunnlag for å benytte adgangen til å beslutte midlertidig forføyning selv om kravet ikke er sannsynliggjort.

Ad gjennomføring av forføyningen har saksøker lagt ned påstand om at forføyningen gjennomføres ved at Elvia AS pålegges å levere strøm straks, uten kostnader for saksøker. For retten er det noe uklart hva som er ment med dette – saksøker plikter å betale for

strømmen på vanlig måte, i medhold av de vilkårene nettselskapet i alminnelighet stiller. Krav om kostnadsfri strømleveranse kan saksøker ikke høres med. For øvrig legger retten til grunn at forføyningen om å levere strøm må gjelde inntil det er avholdt etterfølgende muntlige forhandlinger og retten har avsagt en avgjørelse i saken, jf. tvisteloven § 32-8, eller inntil retten har behandlet hovedkravet dersom det fremsettes krav om dette, jf. tvisteloven § 32-9.

Retten kan ikke se at den skade eller ulempe som saksøkte blir påført ved en slik forføyning står i åpenbart misforhold til den interesse saksøkeren har i at forføyningen blir besluttet, jf. tvisteloven § 34-1 andre ledd. Tvert imot har den private parten en klart sterkere interesse i å få strømmen tilbake enn ulempen ved å måtte levere strøm kan være å anse for Elvia AS.

Begjæringen om midlertidig forføyning blir etter dette å ta til følge. Retten understreker at saksøker ved etterfølgende muntlige forhandlinger også må sannsynliggjøre hovedkravet, jf. tvisteloven § 34-2.

Iverksettelse av den midlertidige forføyningen kan ikke avverges eller oppheves ved sikkerhetsstillelse.

Saksøkers krav om erstatning:

Foruten å begjære midlertidig sikring for strøm til eiendommen, har saksøker også fremsatt krav om erstatning som kompensasjon for manglende strøm fra 18. juni 2019 frem til strøm leveres.

Retten finner at vilkårene for midlertidig forføyning klart nok ikke er tilstede for et alminnelig erstatningskrav. Det er ikke sannsynliggjort at sikringsgrunn for kravet foreligger, jf. tvl. § 34-1, og saksøker har således ikke sannsynliggjort at vilkårene for midlertidig forføyning er oppfylt, jf. § 34-2. Dersom saksøker ønsker å forfølge sitt krav om erstatning må det tas ut et alminnelig søksmål mot Elvia.

Sakskostnader:

Saksøker har krevd seg tilkjent sakskostnader. Retten kan ikke se at det er pådratt øvrige kostnader enn rettsgebyret.

Saksøker har fått medhold i begjæringen, og retten tar krav om dekning av rettsgebyret til følge.

SLUTNING

1. Elvia AS pålegges straks å levere strøm til eiendommen [REDACTED]
2. Kjennelsen gjelder inntil krav om midlertidig forføyning er behandlet ved etterfølgende muntlige forhandlinger, jf. tvl. § 32-8, eller det foreligger en avgjørelse av hovedkravet i saken, jf. tvl. § 32-9.
3. Elvia AS plikter å erstatte [REDACTED] kostnader til betaling av rettsgebyr, innen to uker etter forkynning av denne kjennelsen.


Charlotte K. Hauge

Partene og enhver annen som rammes kan ved henvendelse til Hedmarken tingrett, Hamar tinghus, Østregate 41, 2317 Hamar, begjære muntlig forhandling om den midlertidige forføyningen.